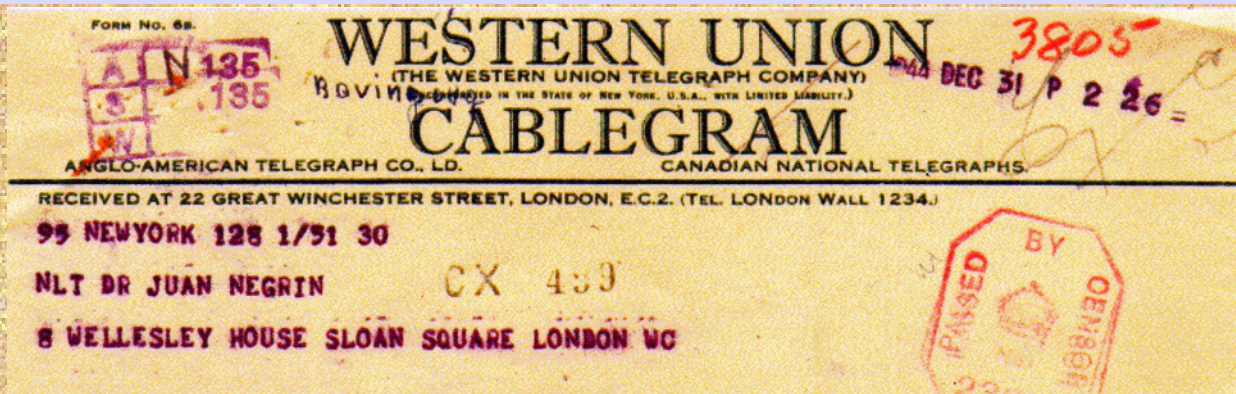

ARA, SÍ Aeroport del Prat

Com un vestit de núvia. Escurcem per aquí desfem la bora d'allà, li donem una mica d'aire a les aixelles i a corre. Resultat, el de sempre. Empresa a favor, ciutadà en contra i política al caire del vent que més

bufa. Portem dècades dient les mateixes coses, donant les mateixes raons i publicant (més o menys) les mateixes solucions. Al final sembla que el futur de Barcelona depengui de les quatre oques mal criades que coquetegen en un toll d'aigua pudenta. I si enlloc de parlar d'oques ens preguntéssim per la ciutat? Quina ciutat volen els que viuen a Barcelona? Anem a competir amb els grans conglomerats de diner i ciment o optem per un niu endreçat, sense aglomeracions humanes lumíniques i sonores. Barcelona ha de servir per competir o per viure el més plàcidament que es pugui en el segle que ens ha tocat viure? I per una vegada, la resposta no està en el vent.

NOTTING HILL DE DOL Pinten les cases per foragitar turistes

Qui no ha vist la pel·lícula? Qui no recorda aquells carrers de cases baixes pintades de color aquarel·la? Doncs no cal que hi aneu. Els veïns del distingit barri londinenc, farts de turistes buscant a Julia Roberts o (segons preferències) a Hugh Grant, han decidit enfosquir el carrer, com qui diu fer un fons a negre i pintar les cases abans roses i liles i blaves a negre. És una manera. Una manera probablement més civilitzada que les manifestacions espanyoles contra el turisme on es permet fins i tot remullar a qualsevol "guiri" despistat. Com es deia abans en una notícia sobre l'aeroport de Barcelona, són els ciutadans els que han de decidir el seu model de vida i els anglesos s'han manifestat. El problema és que ells perdran qualitat de vida, el negre no fa per un carrer, i augmentaran els turistes desitjosos de fotografiar la pensada dels veïns. Beneficis pocs però sí una petita demostració d'enginy.

CABRONS, US MATARÉ Les abelles estan de moda

va ser monumental. Llavors va atiar eixams d'abelles contra el polis. Aquests, comes ajudeu-me, van refugiar-se en un restaurant.

No és estrany que les abelles estiguin en perill d'extinció amb un paio com aquest. En tot cas els polis van haver d'obligar-lo a recuperar els eixams abans de portar-lo a comissaria.

Té 70 anys i molt mala jeia contra el Mossos. Fins aquí és normal i respectable. Però quan el van aturar per no portar el cinturó cordat la seva emprenyada

MADRID ECONOMIC FORUM Milei anima a "zurrar al bandido local"

"Contra los socialistas de mierda, yo siempre voy a estar con ustedes", i clar, els 7.000 assistents van bramar el seu particular Heil Hitler. En aquest cas a la espanyola: "¡Pedro Sánchez, hijo de puta!". Al palau de Vista Alegre, amb l'escenografia triada per ell mateix, amb els sons histriònics de *Panic show*, del grup argenti La Renga, Milei va gaudir com un cabró. Si els socialistes fossin valents anirien a Argentina a muntar-li el mateix numerat dient: "¡viva la libertad, carajo! ¡Milei, hijo de puta!"

